

DECIZIE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Întreprinderea Individuală „V. Voloșciuc”, reprezentată de avocatul Țapeș Artur,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Chiroșca Igor împotriva Întreprinderii Individuale „V. Voloșciuc”, lui Voloșciuc Veaceslav, Voloșciuc Olga cu privire la apărarea drepturilor consumatorului, încasarea penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Chiroșca Igor, casată integral hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 iunie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă :

La data de 16 decembrie 2011, Chiroșca Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „V. Voloșciuc” cu privire la apărarea drepturilor consumatorului, încasarea penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 03 august 2011, în incinta depozitului amplasat în mun. Chișinău, str. Bucuriei 13A, a încheiat cu ÎI „V. Voloșciuc” contractul nr. 154 privind fabricarea a 4 uși de interior, din lemn natural, la prețul de 1 200 euro.

Conform pct. pct. 3.1, 3.9 al contractului, termenul limită de executare a lucrărilor a fost stabilit până la 01 octombrie 2011 iar primirea produsului finit urma să aibă loc la depozitul întreprinderii cu întocmirea unui act de predare-primire.

Susține reclamantul că în urma unei înțelegeri cu Voloșciuc Veaceslav, urma să se prezinte la data de 25 august 2011 pentru a vedea ușile și a alege nuanța culorii, stabilită prin contract, însă la data respectivă a fost informat că confecționarea ușilor

v-a începe doar la 15 septembrie 2011, totodată a fost stabilită data alegerii culorii pentru 28 septembrie 2011.

Menționează că la 28 septembrie 2011 l-a contactat pe Voloșciuc Veaceslav, însă acesta i-a comunicat că comanda va fi finisată cel târziu la 03 octombrie 2011.

Afirmă reclamantul că s-a prezentat la depozitul ÎI „V. Voloșciuc” la 06 octombrie 2011, unde angajații întreprinderii i-au comunicat că nu cunosc nimic despre comanda dânsului.

Drept urmare, la 07 octombrie 2011 a expediat în adresa ÎI „V. Voloșciuc” o pretenție prin care a anunțat despre intenția de reziliere contractul, dar pretenția a fost restituită cu mențiunea că o asemenea adresă nu există.

Ulterior, a aflat că adresa juridică a ÎI „V. Voloșciuc” este în or. Soroca, iar la 27 octombrie 2011, a expediat aceiași pretenție în or. Soroca, care la fel a fost restituită cu mențiunea că la adresa indicată nu locuiește nimeni.

Tot la 27 octombrie 2011, s-a adresat cu o petiție către Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecția Consumatorilor, solicitând rezilierea contractului nr. 154 din 03 august 2011, restituirea avansului în mărime de 600 euro, efectuarea unui control la depozitul pârâtului și sancționarea acestuia.

Iar, la 18 noiembrie 2011, ca urmare a controlului inițiat de Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecția Consumatorilor, ÎI „V. Voloșciuc” i-a restituit avansul în sumă de 600 euro, în acest sens fiind întocmită o recipisă conținutul căreia confirmă și rezilierea contractul nr. 154 din 03 august 2011.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 16 alin. (2P, 27 alin. (2) 15 alin. (5) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003.

Solicită, încasarea din contul ÎI „V. Voloșciuc” în beneficiul dânsului a penalității legale în mărime de 5 880 euro pentru încălcarea termenului de realizare a contractului o perioadă de 49 zile de la 01 octombrie 2011 până la 18 noiembrie 2011 și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 martie 2012 acțiunea a fost admisă fiind încasat din contul ÎI „V. Voloșciuc” în beneficiul lui Chiroșca Igor penalitatea în mărime 5 880 euro sau suma echivalentă în lei conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărârii și prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 2 765,90 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2014 a fost admis apelul declarat de ÎI „V. Voloșciuc”, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

La data de 16 octombrie 2014, Chiroșca Igor, reprezentat de avocatul Radu Sergiu a depus cerere de majorare a pretențiilor menționând că deși prin prisma prevederilor art. 27 alin. (2) al Legii nr. 105 din 13 martie 2003, penalitatea legală constituie 131 400 euro, dânsul solicită încasarea penalității în mărime de 15 000 euro.

Totodată cu referire la prevederile art. 1398 alin. (1), 1416 alin. (3), 1422 alin. (1), (2), 1423 alin. (1) Cod civil, susține reclamantul că prin acțiunile pârâtului și comportamentul acestuia a fost lipsit de posibilitatea de a duce un mod de viață obișnuit și i-a fost lezată onoarea și demnitatea.

Respectiv i-a fost cauzat un prejudiciu moral considerabil și consideră că suma de 500 000 lei este o compensație echitabilă pentru suferințele psihice suportate.

În context a invocat prevederile art. 174, 175 alin. (1), 176 alin.(2) 177 alin. (2) și a indicat că întrucât pârâtul se eschivează de la răspunderea civilă, consideră necesară aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului.

În drept și-a întemeiat cererea de majorare pretențiilor în temeiul art. 1398, 1399, 1416, 1422-1423 Cod civil, art. 174-175 CPC.

Solicită, încasarea din contul ÎI V. Voloșciuc în beneficiul său a penalității legale în sumă de 15 000 euro, prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei și a cheltuielilor de judecată, iar în scopul asigurării acțiunii aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile ce aparțin ÎI „V. Voloșciuc” în valoare totală de 500 000 lei și 15 000 euro.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 noiembrie 2014, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2015, au fost atrași în proces în calitate de copârâți Voloșciuc Veaceslav și Voloșciuc Olga.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2015 a fost admis recursul declarat de Chiroșca Igor, casată încheierea primei instanțe prin care a fost respinsă cererea privind asigurarea acțiunii și a fost emisă o nouă decizie în acest sens sub formă de încheierea prin care cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii a fost admisă, fiind aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile și imobile ale pârâților ÎI „V. Voloșciuc”, Voloșciuc Veaceslav și Voloșciuc Olga în limitele valorii acțiunii de 500 000 lei și 15 000 euro până la examinarea cauzei în fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 iunie 2015 a acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, a fost admis apelul declara de Chiroșca Igor, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care a fost încasat din contul ÎI „V. Voloșciuc”, intervenienți accesorii Voloșciuc Veacelsav, Voloșciuc Olga în beneficiul lui Chiroșca Igor suma de 600 euro cu titlu de penalitate cu executare în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2016 au fost admise recursurile declarate de avocatul Radu Sergiu în interesele lui Chiroșca Igor și avocatul Țepeș Artur în interesele ÎI „V. Voloșciuc”, casată decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Chiroșca Igor, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat în mod solidar din contul pârâților ÎI „V. Voloșciuc”, Voloșciuc Veaceslav, Voloșciuc Olga în beneficiul lui Chiroșca Igor suma de 5 640 euro cu titlu de penalitate și suma de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat și în beneficiul statului taxa de stat proporțional pretențiilor admise în sumă de 3 653 lei.

La data de 30 ianuarie 2017, ÎI „V. Voloșciuc” reprezentată de avocatul Țepeș Artur a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel menționând că instanța de apel eronat a indicat că ÎI „V. Voloșciuc” nu și-a executat obligația până la data scadentă – 01 octombrie 2011, fapt ce a dus la încălcarea clauzelor contractuale și a prevederilor legale și a lăsat fără apreciere faptul că între părți a fost negociat un nou termen de finalizare a lucrărilor, respectiv a avut loc prelungirea termenului de executare a contractului ca urmare a unor circumstanțe ce nu depind de voința părților conform pct. 6 din contractul nr. 154 din 03 august 2011.

Mai susține recurentul că prelungirea termenului de executare a lucrărilor se demonstrează și prin faptul că Chiroșca Igor cu rea credință peste o perioadă de timp a apelat Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței Metrologie și Protecție a Consumatorilor, iar în context relatează că deși la prezentarea intimatului la depozitul ÎI „V. Voloșciuc” i s-a propus să primească ușile confecționate, Chiroșca Igor a refuzat solicitând restituirea avansului și rezilierea contactului.

Totodată indică recurentul că în cadrul examinării cauzei, contrar prevederilor art. 18 alin. (3) CPC, nu au fost prezentate probe pertinente ce ar demonstra că ÎI „V. Voloșciuc” nu a executat lucrările contractuale, iar acest fapt constituie o încălcare gravă a legislației în vigoare.

Consideră recurentul că a întreprins toate măsurile în scopul negocierii și soluționarea pe cale amiabilă a pretențiilor în caz de apariție, iar faptul restituirii sumei avansului nu demonstrează neexecutarea obligațiilor contractuale de către antreprenor.

La 23 martie 2017, intimatul Chiroșca Igor a depus referință asupra recursului declarat de ÎI „V. Voloșciuc” prin care a invocat caracterul neîntemeiat al recursului și legalitatea deciziei instanței de apel, solicitând declararea inadmisibilă a recursului declarat și menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel din 16 noiembrie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum atestă din materiale cauzei copia deciziei instanței de apel din 16 noiembrie 2016, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului ÎI „V. Voloșciuc” la data de 29 noiembrie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr.2a-2717/16 (f. d. 93 Vol. II), însă careva date ce ar atesta recepționarea acesteia de către destinatari materialele cauzei nu conțin.

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 ianuarie 2017, împotriva deciziei instanței de apel, din 16 noiembrie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva ÎI „V. Voloșciuc” Chiroșca Igor în urma concretizării cerințelor a solicitat apărarea drepturilor consumatorului și încasarea în mod solidar din contul ÎI „V. Voloșciuc” lui Voloșciuc Veaceslav și

Voloșciuc Olga a penalității legale în sumă de 15 000 lei euro, prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii integrale a acțiunii, concluzionând că motivele invocate în acțiune nu au suport probatoriu de fapt și de drept deoarece pretențiile reclamantului Chiroșca Igor au fost satisfăcute ca urmare a examinării petiției din 27 octombrie 2011 de către Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecție a Consumatorilor și restituirii avansului în sumă de 600 euro achitat conform contractului nr. 154 din 03 august 2011.

Judecând apelul declarate de către Chiroșca Igor, instanța de apel motivat și amplu argumentat, pronunțându-se asupra tuturor aspectelor importante pentru soluționarea pricinii, temeinic a ajuns la concluzia admiterii apelului, netemeiniciei hotărârii primei instanțe și corect a emis o nouă hotărâre prin care a admis parțial acțiunea dispunând încasarea în mod solidar din contul pârâților ÎI „V. Voloșciuc”, Voloșciuc Veaceslav și Voloșciuc Olga în beneficiul lui Chiroșca Igor a sumei de 5 640 euro cu titlu de penalitate și a sumei de 3 000 cu titlu de prejudiciu moral și în beneficiul statului a sumei de 3 653 lei cu titlu de taxă de stat, proporțional pretențiilor admise (f. d. 86-92 Vol. II).

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține materialul probator din care rezultă cu certitudine că în baza contractului nr. 154 din 03 august 2011, ÎI „V. Voloșciuc” s-a obligat să realizeze pentru Chiroșca Igor lucrări de fabricare a unui set de 4 uși de interior din lemn natural (frasin) la prețul de 1200 euro (f. d. 14 Vol. I).

Tot actele cauzei atestă că în temeiul pct. pct. 1.2, 3.1, 3.9 al contractului Chiroșca Igor a achitat ÎI „V. Voloșciuc” un avans în mărime de 600 euro, iar ÎI „V. Voloșciuc” s-a obligat să execute lucrările până la data de 01 octombrie 2011, primirea lucrărilor urmând să fie efectuată la depozitul ÎI „V. Voloșciuc” cu întocmirea unui act de promite-predare.

Este cert și faptul că până la data de 01 octombrie 2011, în termenul limită de executare a contractului, ÎI „V. Voloșciuc” nu și-a executat obligațiunile asumate prin contractul nr. 154 din 03 august 2011 și nu a realizat lucrările de confecționare a ușilor pentru Chiroșca Igor.

În conformitate cu art. 512 alin. (1), Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Iar, potrivit art. art. 514 alin. (1), art. 572 Cod civil, (2) Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Totodată conform art. 709 alin. (1) Cod civil, dacă una din părți nu execută sau execută în mod necorespunzător o prestație scadentă decurgând dintr-un contract sinalagmatic, cealaltă parte poate, după expirarea fără rezultat a unui termen rezonabil pe care l-a stabilit pentru prestație sau remediere, să rezoluționeze contractul dacă debitorul trebuia să-și dea seama, în baza termenului de grație, de iminența rezoluțiunii. În cazul în care nu a fost stabilit un termen sau termenul este necorespunzător de scurt, se consideră ca stabilit un termen rezonabil.

Sub acest aspect actele cauzei atestă că întrucât până la data de 01 octombrie 2011, ÎI „V. Voloșciuc” nu s-a executat obligația de confecționare a ușilor, la 07 octombrie 2011 Chiroșca Igor a expediat o pretenție în adresa ÎI „V. Voloșciuc” privind rezilierea contractului, însă pretenția a fost restituită fără recepționare cu mențiunea că adresatul lipsește de la locul de trai (f. d. 8 Vol. I).

În consecință, la 27 octombrie 2011, Chiroșca Igor a depus o reclamație în adresa Inspectoratului Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecție a Consumatorilor care a inițiat un control de stat la etapa prestării serviciilor de confecționare a articolelor din lemn la comandă la ÎI „V. Voloșciuc”.

Ca urmare, la 18 noiembrie 2011, ÎI „V. Voloșciuc” i-a restituit lui Chiroșca Igor avansul în sumă de 600 euro, iar contractul nr. 154 din 03 august 2011 a fost reziliat.

Analizând circumstanțele cauzei prin prisma normelor de drept citate, instanța de recurs găsește drept întemeiată concluzia instanței de apel cu referire la faptul că ÎI „V. Voloșciuc” a încălcat termenul de începere și finalizare a executării lucrărilor de fabricare a ușilor conform contractului nr. 154 din 03 august 2011.

Or, la caz s-a constatat incontestabil că potrivit prevederilor contractului încheiat între ÎI „V. Voloșciuc” și Chiroșca Igor, termenul de executare a lucrărilor a fost stabilit până la 01 octombrie 2011, însă în termenul stabilit în contract lucrările nu au fost executate, iar la data de 18 noiembrie 2011 ÎI „V. Voloșciuc” i-a restituit lui Chiroșca avansul achitat în sumă de 600 euro astfel, fiind reziliat contractul.

În acest context instanța de recurs reține la caz relevanța prevederilor art. 27 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003 (în vigoare la momentul încheierii și realizării contractului), care statuează că în cazul încălcării termenelor stabilite, conform art. 16, de începere și finalizare a prestării serviciului (executării lucrării) sau termenelor noi fixate de consumator, prestatorul (executantul) achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 10% din prețul serviciului (lucrării).

Totodată potrivit art. 259 alin. (1) Cod civil, termenul se instituie prin lege, hotărâre judecătorească sau prin acordul părților.

Iar, conform art. 261 alin. (1) Cod Civil, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerație.

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de apel, justificat a concluzionat că ÎI „V. Voloșciuc” a întârziat cu executarea obligațiilor contractuale asumate față de Chiroșca Igor cu 47 de zile, iar cuantumul penalității pe care prestatorul ÎI „V. Voloșciuc” urmează să o achite consumatorului Chiroșca Igor în temeiul art. 27 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor, reieșind din suma lucrărilor prevăzute de contract de 1 200 euro, pentru perioada de întârziere este 5 640 euro.

La acest capitol, sunt neîntemeiate invocările recurentului ÎI „V. Voloșciuc”, precum că la caz a avut loc prelungirea termenului de executare a contractului, deoarece argumentele invocat în acest sens, contravin circumstanțelor cauzei și înscrisurilor din dosar care atestă că urmare a reclamațiilor depuse de Chiroșca Igor după expirarea termenului limită de executare a lucrărilor, ÎI „V. Voloșciuc” a acceptat rezilierea contractului.

De altfel, instanța de apel cu referire la prevederile art. 15 alin. (4) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003 (în vigoare la momentul încheierii și realizării contractului), care statuează că prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute în prezenta lege, precum și alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanța judecătorească. Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului, corect a stabilit și temeinica cerințelor înaintate de Chiroșca Igor cu privire la repararea prejudiciului moral.

Or, la caz este evident că prin neexecutarea obligațiilor asumate prin contractul nr. 154 din 03 august 2011, ÎI „V. Voloșciuc” i-a creat reclamantului Chiroșca Igor suferințe psihice și un disconfort real în perioada imposibilității utilizării ușilor pe care le-a comandat și pentru care a achitat un avans în sumă de 600 euro.

Concomitent, se va menționa că în conformitate art. 94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Iar, conform art. 98 alin. (1) CPC, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În consecință, se constată că prin prisma normelor legale invocate, instanța de apel întemeiat a încasat din contul pârâților în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 3 663 lei, proporțional pretențiilor admise de plata căreia a fost scutit reclamantul Chiroșca Igor la depunerea cererii de chemare în judecată.

În același timp, instanța de recurs remarcă că instanța de apel corect a reținut la caz și incidența reglementărilor art. art. 1, 14 alin. (1) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr.845 din 03 ianuarie 1992 cu modificările ulterioare care statuează că antreprenoriat este activitatea de fabricare a producției, executare a lucrărilor și prestare a serviciilor, desfășurată de cetățeni și de asociațiile acestora în mod independent, din proprie inițiativă, în numele lor, pe riscul propriu și sub răspunderea lor patrimonială cu scopul de a-și asigura o sursă permanentă de venituri, iar întreprindere individuală este întreprinderea care aparține cetățeanului, cu drept de proprietate privată, sau membrilor familiei acestuia, cu drept de proprietate comună. Patrimoniul întreprinderii individuale se formează pe baza bunurilor cetățeanului (familiei) și altor surse care nu sunt interzise de legislație.

Iar, cu referire la norma legală citată instanța de apel întemeiat a reținut că, patrimoniul întreprinderii cade sub regimul proprietății comune în devălmășie a soților.

Prin urmare, este de menționat că după cum corect a stabilit și instanța de apel, prin prisma reglementărilor art. 1429 Cod Civil, care statuează că dacă pentru același prejudiciu sunt răspunzătoare mai multe persoane, ele răspund solidar, pentru neexecutarea obligațiilor asumate prin contractul nr 154 din 03 august 2011, poartă răspundere solidară atât ÎI „V. Voloșciuc” cât și soții Voloșciuc (Veaceslav și Olga) cărora le aparține întreprinderea respectivă.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs, mai mult că acestea sunt similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei și care au fost supuse aprecierii.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de ÎI „V. Voloșciuc” și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „V. Voloșciuc”, reprezentată de avocatul Țapeș Artur.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Chiroșca Igor împotriva Întreprinderii Individuale „V. Voloșciuc” lui Voloșciuc Veaceslav, Voloșciuc Olga cu privire la apărarea drepturilor consumatorului, încasarea penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva